

Bệnh nhân câm điếc (từ nhỏ)

Tôi tên: Diệp Thị Quận, địa chỉ số 8 đường Vĩnh Viễn, phường 4 quận 10, TP.HCM. Có đứa con là Diệp Thị Kim Liên bị câm điếc từ nhỏ, Bác sĩ nói là không thể điều trị được.

Nhờ thầy K. giới thiệu lại đây, sau 20 phút nhờ bà thầy điều trị, con tôi đã biết kêu "Ba má" cảm ơn má Cúc, đếm được từ 1 đến 30.

Sau 15 lần điều trị, con tôi nói được nhiều tiếng, đọc cửu chương 2 - 5.

Trước đây, tôi đau khổ vô cùng vì có một đứa con mà không biết nói. Nay con tôi đã nói được cả Tiếng Việt lẫn tiếng Hoa.

Bà thầy quả là người có lòng tốt cứu bệnh nhân mà thôi, chứ không đòi hỏi bệnh nhân một cái một xu nào cả.

Tôi hết lòng cảm ơn bà Thầy Cúc và các thầy trong tổ chẩn trị. Cầu chúc cho bà thầy luôn mạnh khỏe để cứu giúp bệnh nhân.

Ngày 11 tháng 02 năm 1988

Ký tên

Diệp Thị Quận

Nữ tu sĩ: Nguyễn Thị Bi Ru - bị mù bẩm sinh

Tôi tên là: Nguyễn Thị Bi Ru, sinh năm 1934.

Ngụ tại: 5/13 tổ 13 phường 14 Cách mạng Tháng 8 Quận Tân Bình, Tu tại Chùa Vạn Hạnh Thủ Đức.

Bệnh: Mù bẩm sinh

Khi cất tiếng chào đời, tôi đã mang một nỗi bất hạnh nhất trên đời là hoàn toàn không được nhìn thấy gì. Người ta nói: "Đôi mắt là cửa sổ tâm hồn" nhưng tôi thì không có diễm phúc đó.

Mẹ tôi đã cố gắng chạy chữa cho tôi ở Bệnh viện SP nhưng không khỏi.

Đến năm 15 tuổi lại tiếp tục đi Bệnh viện CR, 30 tuổi có đến BVSP nhưng tôi vẫn đành chịu tật cho đến nay được 54 năm.

Nếu như mù thì đành chịu, nhưng kèm theo các triệu chứng làm cho tôi phải chịu đựng khổ sở của đôi mắt hành hạ.

- Mi mắt sụp xuống không nhướng lên được.
- Xốn trong mắt khó chịu
- Hay bị run giật nhãn cầu
- Mỗi khi đi đâu phải có người dìu.

Đến 13/5/1988, tôi được giới thiệu Bà thầy Lê Thị Thu Cúc ở số 530/104 đường Hòa Hảo chữa bằng "Liệu pháp tác động tổng hợp Đâu - Mắt - Cổ".

Ôi! Nếu ai mù như tôi thì mới thấy điều kỳ lạ thay! Chỉ sau một lần điều trị, mắt tôi đã mở to được mà trước đây không mở được.

Đến lần thứ hai mắt tôi bớt run giật, nháy lên nháy xuống được.

Sau lần (điều trị) thứ 3 hết hẳn chứng nhức đầu, hết xốn và sau gáy đã nhẹ hẳn.

Và đến lần thứ 4, thứ 5, thứ 6... mắt tôi đã liếc qua liếc lại được. Những người xung quanh đã cho tôi biết như thế.

Và những màng mây trắng đã tan biến dần để bắt đầu lộ trông đen.

Tôi là tu sĩ ở chùa Vạn Hạnh Thủ Đức, việc đi lại khó khăn, không ai dìu dắt nên một hôm, tôi đi một mình từ Thủ Đức đến nhà Bà Thầy Lê Thị Thu Cúc thử xem sao, và tôi đã đi đến nơi về đến chốn trước sự ngạc nhiên của mọi người.

Đến 29/12/1988 tôi được Bác sĩ Nguyễn Văn Hương nguyên Bộ trưởng Bộ Y tế giới thiệu tôi và một số bệnh nhân mù được chữa theo Liệu pháp của Bà thầy đến BV Chợ Rẫy để giáo sư BS VQN kiểm tra. BS.C khám và ghi trong hồ sơ: Hai giác mạc nhỏ, đục gần hoàn toàn (còn 1 phần d = 2mm trong hơn ở gần trung tâm). Sau đó có qua một vật và hỏi tôi: Cái này là cái gì? Tôi trả lời đúng màu sắc của lọ thuốc mà BS đưa thử mắt tôi "Chai màu trắng, nút màu đỏ".

Hiện nay tôi đang học chữ B và I, hy vọng học được chữ R và U để ký tên vào bệnh án mỗi khi điều trị.

Cám ơn Bà Thầy, cám ơn tất cả trong Tổ chẩn trị đã cho tôi thấy được ánh sáng, giờ đây, một người tu hành, tôi chỉ cầu nguyện Trời Phật gia ân cho Bà thầy và tất cả anh chị em an khang, thịnh vượng, mong Bà thầy sẽ là vị Bồ tát cứu độ chúng sanh.

BIRU

(Ghi lại theo lời kể của Nữ tu sĩ Nguyễn Thị Bi Ru)